

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014.Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Μαρίας οσίας Της Αιγυπτίας. Ευτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως.

Των εν Περσίδι 120 μαρτύρων.

Έτος 7^ο Τεύχος 292

Ε' Κυριακή των Νηστειών-Μαρίας Αιγύπτιας
ΣΥΝΤΟΜΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

Συντάκτης επίσκοπος Αυγουστίνος Ν. Καντιώτης
Αμαρτωλοί, λάβετε θάρρος!

Η αγία και μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι περίοδος στην οποία η Εκκλησία μας καλεί τα παιδιά της σε πνευματικές ασκήσεις και περισυλλογή. είναι περίοδος μετανοίας. Την περασμένη Τετάρτη εψάλη Ο Μέγας Κανών, πού είναι ένας θρήνος για την αμαρτωλότητά μας. Και σήμερα, πέμπτη Κυριακή των Νηστειών, προβάλλει ως υπόδειγμα μια γυναίκα πού μετανόησε και επέστρεψε στο Θεό. είναι η όσια Μαρία ή Αιγύπτια• εορτάζει δυο φορές το χρόνο, την 1η Απριλίου και σήμερα.

Γύρω από τον βίο της θα στραφεί ο λόγος.

Τα παλιά τα χρόνια ζούσε στην έρημο ένας ασκητής, ο Ζωσιμάς. Ή φήμη του προσείλκυε πολλές ψυχές. Ήταν όντως άγιος. Άλλα μια μέρα του πέρασε ένας λογισμός - αρκεί και ένας λογισμός για να κάνη τον άνθρωπο ν' αμαρτήσει. Ο σατανάς του έλεγε• «Ζωσιμά, είσαι ο αγιότερος άνθρωπος!».

Ο Θεός όμως, πού αγαπούσε το Ζωσιμά, δια οράματος του είπε «Δεν είσαι συ ο αγιότερος• κοντά στον Ιορδάνη ποταμό υπάρχει κάποιος ανώτερος από σένα». Ύπήκουσε και πήγε στον Ιορδάνη, σ' ένα ξακουσμένο μοναστήρι. Εκεί είχαν συνήθεια, την πρώτη μέρα της μεγάλης Τεσσαρακοστής όλοι οι καλόγηροι να φεύγουν άδειαζαν το μοναστήρι, έβγαιναν στην έρημο, κ' εκεί έμεναν 40 μέρες. Επέστρεφαν την Κυριακή των Βαΐων, για να εορτάσουν όλοι μαζί τα πάθη και την ανάστασι του Κυρίου. Έτσι έκανε κι ο άγιος Ζωσιμάς.

Βγήκε στην έρημο. Καθώς περπατούσε, βλέπει μια σκιά. Φοβήθηκε. Πλησιάζει. Δεν ήταν φάντασμα, ήταν μία γυναίκα• ή Μαρία ή Αιγύπτια. Είχε γίνει πετσι και κόκαλο άπ' τη νηστεία. Ο Ζωσιμάς τη ρώτησε πώς βρέθηκε εκεί, κι αυτή διηγήθηκε τον βίο της. Σύμφωνα λοιπόν με αυτά πού του είπε μάθαμε για αυτήν τα εξής.

Η όσια Μαρία έζησε την εποχή του ενδόξου βασιλέως του Βυζαντίου Ιουστινιανού (527-565). Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια, πού ήταν τότε πόλις ξακουσμένη, κέντρο γραμμάτων και επιστημών, σπουδαίο λιμάνι της Μεσογείου, εστία κοσμικής ζωής. Εκεί γεννήθηκε. Άλλα είχε το ατύχημα να πεθάνουν οι γονείς της κ' έμεινε ορφανή. Στο περιβάλλον εκείνο ή Μαρία γλίστρησε και έπεσε στην αμαρτία. Λόγω δε της εκτάκτου καλλονής της έγινε διάσημος εταίρα, πόρνη.

Έζησε έτσι 17 χρόνια, εμπορευόμενη το σαρκίον της. Έζησε με πολυτέλεια• ό,τι επιθυμούσε το είχε. Οι ερασταί της έδιναν άφθονα χρήματα. Φαγητά, ποτά, αρώματα, άνθη, κοσμήματα, έπιπλα, αμάξια, μέγαρο, ό,τι φανταστή κανείς, είχε στη διάθεση της.

Μια μέρα, κοντά στην εορτή του σταυρού, ή Μαρία κατέβηκε στο λιμάνι. Είδε καράβια έτοιμα ν' αναχωρήσουν για τους αγίους Τόπους με προσκυνητές. Μπήκε σε ένα, όχι όμως για να πάει να προσκύνηση. Πήγε, όπως πηγαίνουν πολλοί στις εορτές, όχι για να τιμήσουν τους αγίους, άλλ' απλώς για να διασκεδάσουν. Ναύλο δεν πλήρωσε• ναύλο ήταν το σώμα της. Στο ταξίδι οργίασε. Έφθασε στους αγίους Τόπους και στα Ιεροσόλυμα. Καθώς όμως πήγε μαζί με τους άλλους να μπει στο ναό, μία άορατος δύναμις δεν την άφηνε• την απωθούσε. Προσπάθησε πολλές φορές• αδύνατον. Τότε συναισθάνθηκε, ότι είναι αμαρτωλοί. Παρακάλεσε την Παναγία να τη βοηθήσει να προσκύνηση κι αυτή το ξύλο του σταυρού. Ή Παναγία άκουσε την προσευχή της• σε λίγο, χωρίς εμπόδιο, εισήλθε και με δάκρυα ασπάσθηκε τον τίμιο σταυρό. Όταν βγήκε από το ναό, ήταν άλλος άνθρωπος. Κάρβουνο μπήκε, διαμάντι βγήκε. Μετανόησε, έκλαψε, αποφάσισε να κόψη πλέον την αμαρτία. Βρήκε πνευματικό πατέρα και εξομολογήθηκε, για πρώτη φορά, με δάκρυα τα αμαρτήματα της. Ο πνευματικός της είπε• «Πέρασε τον Ιορδάνη και πολλή ανάπαυση θα εύρης». Πέρασε τον Ιορδάνη κ' έφθασε στη βαθιά έρημο. Εκεί έζησε σκληρά ζωή ασκήσεως, προσευχής και λατρείας του Θεού. Ποια γλώσσα μπορεί να περιγράψει τον αγώνα πού έκανε στήθος με στήθος με το διάβολο; Ο σατανάς προσπαθούσε με όλα τα μέσα να την επαναφέρει στην Αίγυπτο. Ζωγράφιζε εμπρός της τα θέλητρα, τους εραστές, τις ηδονές, τα συμπόσια, τις διασκεδάσεις, τον πλούτο πού εγκατέλειψε... Εκείνη πολεμούσε. Υστερα από χρόνια ό σατανάς την άφησε.

Έζησε εκεί ή όσια Μαρία, μακριά από την κοινωνία. Υστερα από σαράντα χρόνια τη συνάντησε ό άγιος Ζωσιμάς, όπως είπαμε, και του διηγήθηκε όλα αυτά. Τον παρακάλεσε δε, να ξανάρθει στο ίδιο μέρος, για να την κοινωνήσει. Πράγματι μετά από ένα χρόνο ό άγιος Ζωσιμάς ήρθε πάλι με το άγιο ποτήριο. Καμιά ψυχή δεν κοινωνήσε με τόση κατάνυξη. Ή όσια ευχαρίστησε το Θεό πού την αξίωσε των αχράντων μυστηρίων. Παρακάλεσε δε τον άγιο Ζωσιμά, να έρθει και του χρόνου.

Ξαναπήγε ό Ζωσιμάς. Άλλα δεν τη βρήκε. Ψάχνοντας στην έρημο τη βρήκε νεκρά πλέον, ξαπλωμένη στην άμμο με σταυρωμένα τα χέρια. Δίπλα είχε γράψει• «Ζωσιμά, θάψε το σώμα της αμαρτωλής Μαρίας». Εκείνος δεν μπορούσε να σκάψει και το συναξάρι λέει κάτι, πού μπορεί σε κάποιους να φαίνεται απίστευτο, αλλά για το Θεό όλα είναι δυνατά. Ενώ, δηλαδή, συλλογιζόταν πώς θα σκάψει, ξαφνικά έρχεται ένα λιοντάρι και με τα νύχια του έσκαψε λάκκο. Εκεί έθαψε το λείψανο της όσιας Μαρίας της Αιγύπτιας.

Τι μας διδάσκει ό βίος της;

Πρώτον οι υπερήφανοι ταπεινώνονται. Για αυτό κανείς μη υπερηφανεύεται. Κι αν ακόμη είναι Ζωσιμάς και τον θεωρούν άγιο, αυτός να έχη το συναίσθημα ότι είναι αμαρτωλός, ότι έχει πολλή «λάσπη» μέσα του.

Ή υπερηφάνεια είναι απάτη. Υπερηφανεύθηκε ό Ζωσιμάς ότι είναι ό αγιότερος• κι όμως δεν ήταν αυτός, αλλά μία γυναίκα. Υπερηφανεύθηκε κι ό άγιος Αντώνιος• κι όμως απεδείχθη, ότι ένας τσαγκάρης της Αλεξανδρείας ήταν ό αγιότερος άνθρωπος των ημερών του. Κακό πράγμα, μεγάλη αμαρτία ή υπερηφάνεια. Αυτή γκρέμισε από τον ουρανό τον εωσφόρο και τον έκανε διάβολο. Οτιδήποτε κι αν έχουμε κάνει, ποτέ να μην έχουμε υψηλό φρόνημα. Πάντοτε να έχουμε ταπεινό φρόνημα, το όποιο εκτιμά και βραβεύει ό Κύριος.

Δεύτερο δίδαγμα. Ή όσια Μαρία δεν είναι μόνη. Σήμερα υπάρχουν όχι μία εταίρα αλλά χιλιάδες. Γέμισε ό κόσμος διεφθαρμένες γυναίκες. Φρικτό πράγμα ή πορνεία. Θα

καταδικάσουμε τις γυναίκες αυτές; Όχι, αδελφοί μου. είναι θύματα μιας κοινωνικής συμφοράς. Κάποια μάνα φταίει, κάποιος πατέρας, κάποιος άντρας - ελεεινό υποκείμενο πού εγκατέλειψε τη γυναίκα. Κι όπως επάνω στην κοπριά φυτρώνουν τα μανιτάρια, έτσι στην βρωμερά κοινωνία φυτρώνει ή πορνεία. Δεν καταδικάζουμε αυτές• καταδικάζουμε το καθεστώς, την κοινωνία, όλους τους παράγοντας πού αμέλησαν το καθήκον τους. Τις γυναίκες αυτές μην τις καταδικάσετε. Διότι μέσ' στη λάσπη μπορεί να κρύβεται ένα μαργαριτάρι. Αυτό απέδειξε ή όσια Μαρία ή Αιγύπτια. Μην καταδικάζετε τις γυναίκες αυτές. Τώρα πού πλησιάζει Μεγάλη Εβδομάδα και θ' ακούσουμε την αμαρτωλή γυναίκα να κλαίει ενώπιον του Κυρίου, ας έχουμε ένα έλεος για αυτές. Γιατί μπορεί αυτές να σωθούν, κ' εμείς πού νομίζουμε ότι είμεθα άγιοι να κολαστούμε. Μην κατακρίνετε, για να μη κατακριθείτε.

Το ένα δίδαγμα οι υπερήφανοι ταπεινώνονται. Το δεύτερο άνθρωποι, μην κατακρίνετε για να μη κατακριθείτε. Και το τρίτο και σπουδαιότερο Αμαρτωλοί, λάβετε θάρρος! Όσες κι αν είναι οι αμαρτίες σας, συγχωρούνται. Κάθε αμαρτία, λέει ο Ιερός Χρυσόστομος, είναι κάρβουνο αναμμένο. Όσα κάρβουνα κι αν μαζέψεις, καί αν γίνουν ένα βουνό σαν τον Όλυμπο, μόλις τα ρίξεις μέσ' στη θάλασσα σβήνουν. Ή θάλασσα νικά τη φωτιά, κι όχι ή φωτιά τη θάλασσα. Θάλασσα είναι το έλεος του Θεού και νικάει τις αμαρτίες του ανθρώπου. Το είπε ο απόστολος σήμερα (βλ. Έβρ. 9,11-14)•μία σταγόνα από το αίμα πού έχυσε ο Κύριος μας επάνω στο σταυρό —αν πιστεύεις—, γίνεται ωκεανός. Μέσα στον ωκεανό αυτόν ελάτε όλοι να πλύνουμε οποιεσδήποτε αμαρτίες δια της μετανοίας.

Εύχομαι, αγαπητοί μου, τις άγιες αυτές ήμερες, όλοι να μιμηθούμε την όσια Μαρία. Κανείς αμετανόητος, κανείς ανεξομολόγητος. Ας ακούσουμε όλοι, γέροντες και παιδιά, λαός και κλήρος, το σάλπισμα «Μετανοείτε» (Ματθ. 3,2' 4,17), και ας σπεύσουμε στο μυστήριο της εξομολογήσεως. Τότε θα αισθανθούμε κ' εμείς αυτό πού αισθάνθηκε ή αγία, καί «χαρά έσται εν τω ούρανω επί ένι άμαρτωλω μετανοούντι» (Λουκ. 15,7).

Λόγος Αββά Ζωσιμά ΙΑ΄. Δεν βρήκα ακόμη κάποιον που να με αγαπάει, όπως τον αγαπώ εγώ.

«Εμείς οι άνθρωποι δεν γνωρίζουμε να αγαπάμε και να εκτιμούμε ο ένας τον άλλον. Χάσαμε τη φρόνηση μας»

Και συνέχισε να λέει: «Κάποτε ένας από τους αδελφούς που έμεναν μαζί μου και είχαν πάρει απ' τα χέρια μου το μοναχικό σχήμα, αφού καταρτίσθηκε αρκετά κοντά μου-και μάλιστα ήταν από τους "καλομαθημένους" και συγκατέβαινα στην αδυναμία του-κάποια μέρα μου λέει: Αββά μου, πολύ σε αγαπώ. Του λέω κι εγώ: Δεν βρήκα ακόμη κάποιον που να με αγαπάει, όπως τον αγαπώ εγώ. Τώρα λες: σε αγαπώ, και σε πιστεύω- εάν όμως συμβεί κάτι που δεν σου αρέσει, δεν θα παραμείνεις ο ίδιος, ενώ εγώ οτιδήποτε κι αν πάθω από μέρους σου, τίποτε δεν είναι ικανό να με απομακρύνει από την αγάπη σου.

Λίγος χρόνος πέρασε και δεν ξέρω τι του συνέβη και άρχισε να λέει εναντίον μου πολλά, ακόμη και αισχρά λόγια• όλα λοιπόν τα μάθαινα και έλεγα μόνος μου: Αυτός είναι καυτήρας του Ιησού και μου τον έστειλε, για να γιατρέψει την κενόδοξη ψυχή μου. Από τέτοιους ανθρώπους μπορεί κανείς, εάν είναι άγρυπνος, να κερδίσει, όσα χάνει απ' αυτούς που τον καλοτυχίζουν. Αυτός είναι αληθινός ευεργέτης. Και τον μνημόνευα σαν γιατρό και ευεργέτη• και σ' αυτούς που μου

ανήγγελλαν τα όσα διέδιδε εναντίον μου, τους έλεγα: Αυτός γνωρίζει μόνο τα φανερά μου κακά και όχι όλα, παρά ένα μέρος· ενώ αυτά που είναι κρυμμένα δεν μετρούνται.

Μετά λοιπόν από κάποιο χρονικό διάστημα με συναντά στην Καισάρεια· και, όπως το συνήθιζε πάντοτε, έρχεται, μ' αγκαλιάζει και με κατασπάζεται κι εγώ αυτόν, σαν να μη συνέβη τίποτε. Και ενώ συνέχιζε να μου σέρνει τα ίδια, όσες φορές με συναντούσε με εναγκαλιζόταν θερμά. Κι ενώ εγώ δεν του έδινα καμιά αφορμή ότι τον υποπτευόμουν ούτε ίχνος λύπης δεν έδειχνα, αν και τα άκουα όλα, όμως κάποια φορά πέφτει μπροστά μου και κρατώντας τα πόδιά μου λέει: Συγχώρεσε με, αββά μου, για χάρη του Κυρίου, γιατί πολλά και φοβερά είπα εναντίον σου. Εγώ αφού τον κατεφίλησα, του είπα χαριτολογώντας: Θυμάται η θεοφιλία σου, που μου είπες: πολύ σε αγαπώ, και σου αποκρίθηκα ότι δεν βρήκα ακόμη κάποιον που να με αγαπά, όπως εγώ τον αγαπώ, και ότι, εάν συμβεί κάτι που δεν θα σου αρέσει, δεν θα παραμείνεις ο ίδιος, ενώ εγώ ότι κι αν πάθω από σένα, τίποτε δεν μπορεί να με απομακρύνει από την αγάπη σου;

Πληροφορήσου το λοιπόν ότι τίποτε απ' όσα είπες εναντίον μου δεν μου διέφυγε, αλλά ακόμη και που τα είπες και σε ποιούς, όλα τα άκουσα και καμιά φορά δεν είπα πως δεν είναι έτσι ούτε με έπεισε κανένας να πω εναντίον σου κακό λόγο. Αντίθετα, έλεγα, ότι όσα λέει είναι αληθινά και από αγάπη τα λέει, γιατί με νιώθει δικό του άνθρωπο και δεν παρέλειψα να σε μνημονεύω στην προσευχή μου.

Και για να σου φέρω μια απόδειξη της αγάπης μου, κάποτε πόνεσε παρά πολύ το μάτι μου και σε θυμήθηκα έκανα τότε το σημείο του σταυρού και είπα: Κύριε Ιησού Χριστέ, χάρις στις προσευχές του αδελφού θεράπευσέ με, και αμέσως θεραπεύθηκα». Αυτά όσα αφορούν τον αδελφό.

Συχνά έλεγε ο μακάριος: «Εμείς οι άνθρωποι δεν γνωρίζουμε να αγαπάμε και να εκτιμούμε ο ένας τον άλλο χάσαμε τη φρόνηση μας. Χρειάζεται να αντέξει κανείς λίγο τον αδελφό του, όταν είναι θυμωμένος η στενοχωρημένος. Γιατί μετά από λίγο θα συνέλθει εκείνος και αντιλαμβανόμενος πως τον άντεξε, θα είναι έτοιμος και την ίδια του τη ζωή να δώσει για χάρη του».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

7 Απριλίου	Δευτέρα	6 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο.
8 Απριλίου	Τρίτη	6 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο. Ερμηνεία Παλαιάς Διαθήκης με τον Πανοσιολογιώτατο Αρχ. π. Σάββα Δαμασκηνό.
9 Απριλίου	Τετάρτη	7 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία. 6:30 μ.μ. Βραδινή προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.
10 Απριλίου	Πέμπτη	7 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία. Αγίου Γρηγορίου Ε' Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. 6 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο.
11 Απριλίου	Παρασκευή	7 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία. 6 μ.μ. Μικρό Απόδειπνο – Κανόνας του Λαζάρου.
12 Απριλίου	Σάββατο Του Λαζάρου	7- 10:00 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Θεία Κοινωνία κατ' οίκον ασθενών. 6 μ.μ. Εσπερινός